

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การนำเสนอแนวทางการสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 2 ซึ่งการวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงบรรยาย

ขั้นตอนดำเนินการวิจัย

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ดำเนินการในการวิจัยเป็น 3 ขั้นตอน คือ

ขั้นที่ 1 การสร้างแนวทางและการศึกษาความตรงตามหลักวิชาการของการสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 2

ขั้นที่ 2 การศึกษาความเหมาะสมของแนวทางการสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 2

ขั้นที่ 3 การศึกษาความเป็นไปได้ของแนวทางการสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 2

การดำเนินงานในแต่ละขั้น มีรายละเอียด ดังนี้

ขั้นที่ 1 การสร้างแนวทางและการศึกษาความตรงตามหลักวิชาการของการสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 2 ผู้วิจัยมีการดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

1. การเตรียมการ

1.1 ศึกษาค้นคว้าเอกสารเกี่ยวกับหลักการ แนวคิด และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแนวทางการสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ของหน่วยงานและนักวิชาการ

1.2 สังเคราะห์ขั้นตอนกระบวนการและกิจกรรมของแนวทางการสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ จากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องของหน่วยงานและแนวคิดของนักวิชาการ เพื่อให้ได้ข้อมูลในการกำหนดกรอบแนวคิดในการวิจัยมาเป็นแบบสอบถามความตรงตามหลักวิชาการ เพื่อให้ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเกี่ยวกับความตรงตามหลักวิชาการ

2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

2.1 ประชากร ได้แก่ ผู้ทรงคุณวุฒิที่ผู้วิจัยกำหนดมีคุณสมบัติดังนี้ คือ ผู้ที่มีวุฒิการศึกษาไม่ต่ำกว่าปริญญาเอก สาขาการบริหารการศึกษา

2.2 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 คน ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างโดยไม่อาศัยความน่าจะเป็น ด้วยการเลือกแบบเจาะจง ตามคุณสมบัติของบุคคลที่กำหนด (ชานินทร์ ศิลป์จารุ, 2549 : 66)

3. เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบสอบถามความตรงตามหลักวิชาการ เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ เกี่ยวกับความตรงตามหลักวิชาการ ของแนวทางการสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ

4. การสร้างและการพัฒนาเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยได้สร้างและพัฒนาเครื่องมือโดยดำเนินการสร้างตามลำดับขั้นตอนต่อไปนี้

4.1 ผู้วิจัยทำร่างแบบสอบถามความตรงตามหลักวิชาการของแนวทางการสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพให้ประธานและกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ตรวจสอบความถูกต้องชัดเจน

4.2 นำประเด็นจากการสังเคราะห์มาปรับปรุงเป็นแบบสอบถามความตรงตามหลักวิชาการของแนวทางการสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพที่สมบูรณ์

4.3 นำแบบสอบถามความตรงตามหลักวิชาการของแนวทางการสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพให้ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบความตรงตามหลักวิชาการของแนวทางการสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ

5. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยทำหนังสือขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากสำนักงานคณะกรรมการบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา ออกหนังสือขอความอนุเคราะห์ให้ผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาแสดงความคิดเห็นว่า “ตรง” “ไม่แน่ใจ” หรือ “ไม่ตรง” และข้อเสนอแนะเพิ่มเติม โดยการนำไปเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง

6. การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล

6.1 การจัดกระทำข้อมูล

6.1.1 นำแบบสอบถามความตรงตามหลักวิชาการของแนวทางการสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพที่ได้รับคืนมา ตรวจสอบความสมบูรณ์ครบถ้วนตามเนื้อหา

6.1.2 นำแบบสอบถามฉบับที่ 1 ที่สมบูรณ์มาวิเคราะห์ข้อมูล

6.2 การวิเคราะห์ข้อมูล นำแบบสอบถามความตรงตามหลักวิชาการของแนวทางการสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ มาวิเคราะห์ข้อมูลด้วยการหาค่าดัชนีความสอดคล้อง

ขั้นที่ 2 การศึกษาความเหมาะสมของแนวทางการสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 2 ผู้วิจัยมีการดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

1. การเตรียมการ

1.1 ผู้วิจัยนำผลจากการตรวจสอบเกี่ยวกับความตรงตามหลักวิชาการ จัดทำเป็นแบบสอบถามความเหมาะสมของแนวทางการสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ

1.2 นำแบบสอบถามความเหมาะสมของแนวทางการสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพไปให้ผู้บริหารการศึกษาตรวจสอบความเหมาะสมของแนวทางการสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ

2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

2.1 ประชากร ได้แก่ ผู้บริหารการศึกษาที่ผู้วิจัยกำหนด มีคุณสมบัติดังนี้ คือ ผู้ที่ปฏิบัติหน้าที่ผู้อำนวยการหรือรองผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 2

2.2 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ผู้บริหารการศึกษา จำนวน 12 คน ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างโดยไม่อาศัยความน่าจะเป็นด้วยการเลือกแบบเจาะจงตามคุณสมบัติของบุคคลที่กำหนด (ชานินทร์ ศิลป์จารุ. 2549 : 66)

3. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบสอบถามความเหมาะสมของแนวทางการสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ โดยให้กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ผู้บริหารการศึกษาแสดงความคิดเห็นตามระดับความเหมาะสม เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราประมาณค่า 5 ระดับ โดยผู้บริหารการศึกษา พิจารณาว่าแนวทางที่ระบุในข้อคำถามนั้นมีความเหมาะสม โดยกำหนดระดับความคิดเห็นเป็นน้ำหนักคะแนนตามวิธีของลิเคิร์ต (ลิวัน สายยศ และ อังคณา สายยศ. 2536 : 156-157) ดังนี้

ระดับ 5 หมายถึง เหมาะสมมากที่สุด หรือร้อยละ 81-100

ระดับ 4 หมายถึง เหมาะสมมาก หรือร้อยละ 61-80

ระดับ 3 หมายถึง เหมาะสมปานกลาง หรือร้อยละ 41-60

ระดับ 2 หมายถึง เหมาะสมน้อย หรือร้อยละ 21-40

ระดับ 1 หมายถึง เหมาะสมน้อยที่สุด / ไม่เหมาะสม หรือร้อยละ 1-20

4. การสร้างและพัฒนาเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยนำผลขั้นศึกษาแนวทางการสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ มาสร้างเครื่องมือโดยดำเนินการสร้างตามลำดับขั้นตอนต่อไปนี้

4.1 ผู้วิจัยร่างแบบสอบถามความเหมาะสมของแนวทางการสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ โดยการนำผลจากการวิเคราะห์ในขั้นที่ 1 มากำหนดเป็นประเด็นคำถาม

4.2 นำร่างแบบสอบถามความเหมาะสมของแนวทางการสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ให้ประธานและกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ตรวจสอบความถูกต้อง ชัดเจน

4.3 นำร่างแบบสอบถามความเหมาะสมของแนวทางการสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพมาปรับปรุงแก้ไข และจัดทำเป็นแบบสอบถามความเหมาะสมของแนวทางการสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพที่สมบูรณ์

5. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยทำหนังสือขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากสำนักงานคณะกรรมการบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา ให้ออกหนังสือขอความอนุเคราะห์ผู้บริหารการศึกษา ตอบแบบสอบถามความเหมาะสมของแนวทางการสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ โดยผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้บริหารการศึกษาด้วยตนเอง เพื่อชี้แจงและขอความคิดเห็นเกี่ยวกับความเหมาะสมเพิ่มเติม ซึ่งได้รับการตอบกลับมาทั้งสิ้น 12 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100

6. การวิเคราะห์ข้อมูล

6.1 การจัดกระทำข้อมูล

6.1.1 นำแบบสอบถามความเหมาะสมของแนวทางการสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพที่ได้รับคืน ตรวจสอบความเรียบร้อย ความถูกต้อง และความสมบูรณ์

6.1.2 นำแบบสอบถามความเหมาะสมของแนวทางการสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพที่สมบูรณ์ไปวิเคราะห์ข้อมูล

6.2 การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยนำข้อมูลแบบสอบถามความเหมาะสมของแนวทางการสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพไปวิเคราะห์ เพื่อคำนวณหาค่ามัธยฐาน และค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ เกณฑ์ในการพิจารณาความเหมาะสมของแนวทางการสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ คือ ค่ามัธยฐานมากกว่า 3.50 ขึ้นไป และค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ ไม่เกิน 1.00 จะถือว่าเป็นแนวทางที่เหมาะสม (ยุทธพงษ์ กัวยวรรณ์, 2543 : 146)

ขั้นที่ 3 การศึกษาความเป็นไปได้ของแนวทางการสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 2 ผู้วิจัยมีการดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. การเตรียมการ

1.1 ผู้วิจัยนำผลจากขั้นที่ 2 เฉพาะรายการที่มีความเหมาะสมมาจัดเป็นร่างแบบสอบถามความเป็นไปได้ของแนวทางการสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 2

1.2 นำร่างแบบสอบถามความเป็นไปได้ของแนวทางการสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ให้ประธานและกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ตรวจสอบความครอบคลุมและความถูกต้อง เพื่อจัดทำแบบสอบถาม

1.3 นำแบบสอบถามความเป็นไปได้ของแนวทางการสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ไปให้กลุ่มตัวอย่างซึ่งได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 2 พิจารณาเกี่ยวกับความเป็นไปได้ของแนวทางการสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 2

2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 2 จำนวน 67 คน ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยทำการศึกษาจากประชากรทั้งหมด ด้วยวิธีการเลือกแบบเจาะจง ตามคุณสมบัติของบุคคลที่กำหนด (ชานินทร์ ศิลป์จารุ. 2549 : 66)

3. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เป็นแบบสอบถามความเป็นไปได้ของแนวทางการสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 2 เกี่ยวกับความเป็นไปได้ของแนวทางการสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 2 เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราประมาณค่า 5 ระดับ โดยกำหนดระดับความคิดเห็นเป็นน้ำหนักตามแนววิธีของลิเคอร์ท์ (พวงรัตน์ ทวีรัตน์. 2540 : 107) ดังนี้

ระดับ 5	หมายถึง	เป็นไปได้มากที่สุด	หรือร้อยละ 81-100
ระดับ 4	หมายถึง	เป็นไปได้มาก	หรือร้อยละ 61-80
ระดับ 3	หมายถึง	เป็นไปได้ปานกลาง	หรือร้อยละ 41-60
ระดับ 2	หมายถึง	เป็นไปได้น้อย	หรือร้อยละ 21-40
ระดับ 1	หมายถึง	เป็นไปได้น้อยที่สุด	หรือร้อยละ 1-20

4. การสร้างและการพัฒนาเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยได้สร้างเครื่องมือ โดยดำเนินการตามลำดับขั้นตอนต่อไปนี้

4.1 นำร่างแบบสอบถามความเป็นไปได้ของแนวทางการสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 2 ให้ประธานและคณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ตรวจสอบความถูกต้อง ชัดเจน

4.2 จัดทำแบบสอบถามความเป็นไปได้ของแนวทางการสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 2 ให้ถูกต้องสมบูรณ์

5. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยทำหนังสือขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากสำนักงานคณะกรรมการบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยาให้ออกหนังสือขอความอนุเคราะห์ เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 2 ด้วยตนเอง ซึ่งได้รับการตอบกลับมาทั้งสิ้น 67 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100

6. การวิเคราะห์ข้อมูล

6.1 การจัดกระทำข้อมูล

6.1.1 นำแบบสอบถามที่ได้กลับคืนมาจากผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 2 มาตรวจสอบความเรียบร้อยและถูกต้อง ความสมบูรณ์ ในการตอบ

6.1.2 นำแบบสอบถามที่สมบูรณ์ไปลงรหัส

6.2 การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป โดยวิเคราะห์ข้อมูลของแบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับความเป็นไปได้ของแนวทางการสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 2 และเนื่องจากเป็นการศึกษาความเป็นไปได้จากกลุ่มประชากร เพราะฉะนั้นการวิเคราะห์ข้อมูลจึงใช้การหาค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยกำหนดว่าแนวทางใดที่มีค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 3.50 ขึ้นไป และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ไม่เกิน 1.00 (พวงรัตน์ ทวีรัตน์. 2540 : 177) จึงถือว่าเป็นแนวทางที่เป็นไปได้สามารถนำไปปฏิบัติได้จริง